

Act Internațional

Convenție din 23/10/2003

între România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 1126 din 30/11/2004

România și Republica Estonia, dorind să promoveze și să strângă relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe venitul realizat de persoane fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende;
- (vi) impozitul pe clădiri;
- (vii) impozitul pe teren,

denumite în continuare impozit român;

b) în cazul Republicii Estonia:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe teren,

denumite în continuare impozit estonian.

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acesteia în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Republica Estonia, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicția;

c) termenul Estonia înseamnă Republica Estonia și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Estoniei și orice altă zonă adiacentă apelor teritoriale ale Estoniei asupra căreia, potrivit legislației Estoniei și în concordanță cu legislația internațională, pot fi exercitate drepturile Estoniei cu privire la fundul mării și la subsolul acesteia și la resursele lor naturale;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când asemenea navă sau aeronavă este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Estoniei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul național înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate având statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Estoniei, orice persoană fizică având naționalitatea Estoniei și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în Estonia.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment, de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la acel moment în cadrul legislației acelui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, orice înțeles pe care îl are în legile fiscale aplicabile ale acelui stat prevalând înțelesului pe care termenul îl are în cadrul altor legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4 Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului ori rezidenței sale, sediului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acest stat și orice autoritate locală ori unitate administrativ-teritorială a acestuia. Această expresie, totuși, nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital, situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale acestora se vor strădui să rezolve problema de comun acord și să determine modul de aplicare a prezentei convenții în cazul unei astfel de persoane.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții, un proiect de construcții, de asamblare sau de instalare ori activitățile de supraveghere sau de consultanță legate de acestea constituie sediu permanent numai când un asemenea șantier, proiect sau activitate durează o perioadă mai mare de 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregător sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregător sau auxiliar.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu va fi considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai pentru că aceasta vinde produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, care au fost expuse în cadrul unui târg temporar sau expoziții, la închiderea târgului ori expoziției menționate.

6. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragrafele 4 și 5 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent ori în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizate în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale. Navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Când deținerea unor acțiuni sau a altor părți sociale la o societate dă dreptul deținătorului acestor acțiuni sau părți sociale de a beneficia de proprietăți imobiliare deținute de societate, venitul din folosirea directă, închirierea sau din folosirea în orice altă formă a unor asemenea drepturi poate fi impus în statul contractant în care este situată proprietatea imobiliară.

5. Prevederile paragrafelor 1, 3 și 4 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se

atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă a statului contractant în care sediul permanent este situat.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie, totuși, să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant obținute din exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional sunt impozabile numai în acest stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant,

și, în oricare dintre cazuri, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluia stat și impune în consecință profiturile pentru care o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea

corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte drepturi (inclusiv părți sociale) care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de acest sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale acesteia, chiar dacă dividendele plătite ori profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri ori venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11 Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant, obținute și deținute efectiv de Guvernul celuilalt stat contractant, inclusiv de autoritățile sale locale ori de unitățile sale administrativ-teritoriale, de Banca Națională sau de orice instituție financiară deținută în întregime de acel Guvern, ori dobânzile realizate la împrumuturile garantate de acel Guvern sunt scutite de impozit în primul stat menționat.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare, și în special veniturile din efecte

publice și venituri din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestuia. Totuși, când persoana plătitoare a dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestuia, dar, dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 2% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul comisioane folosit în prezentul articol înseamnă plăți făcute către un broker, agent comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate unui broker ori unui agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin comisioanele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar activitățile pentru care se plătesc comisioanele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestuia. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care sunt legate activitățile care generează obligația de a plăti comisioanele și aceste comisioane se suportă de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, ținându-se seama de activitățile pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant,

ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice (inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune, transmisiilor destinate publicului prin satelit, cablu, fibre optice sau tehnologie similară), orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă ori procedeu de fabricație secret sau pentru utilizarea ori dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă, potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile sau veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților mobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, sau acțiunile la o societate al cărei capital constă în principal în asemenea proprietăți pot fi impuse în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional de acea întreprindere sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării acestor nave sau aeronave sunt impozabile numai în acest stat.

4. Câștigurile obținute din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1-3, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15 Profesii independente

1. Veniturile realizate de o persoană fizică care este rezidentă a unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat contractant. Dar aceste venituri pot fi impuse, de asemenea, în celălalt stat contractant:

a) dacă are o bază fixă în mod obișnuit la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe;

b) dacă stă în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz, numai acea parte din venit care este obținută din activitățile sale desfășurate în celălalt stat contractant.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20 și 22, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pentru această activitate pot fi impuse în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant pot fi impuse în acest stat.

ARTICOLUL 17 Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație sau al oricărui alt organ similar al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum este artistul de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile sale personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile exercitate într-un stat contractant de un artist de spectacol sau de un sportiv dacă vizita în acel stat este în întregime sau în principal suportată din fonduri publice ale unuia sau ale ambelor state contractante ori ale autorităților lor locale sau ale unităților lor administrativ-teritoriale. În acest caz, veniturile vor fi impozabile numai în statul contractant în care artistul de spectacol sau sportivul este rezident.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acest stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

3. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată, plătită unei persoane fizice în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plăți pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau autorității ori unități sunt impozabile numai în acesta.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat, și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat ori acestei autorități sau acestei unități sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși, aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant sau un stagiar care este ori a fost rezident al celuilalt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care vizitează un stat contractant pentru a preda sau a desfășura activități de cercetare la o universitate, colegiu ori la altă unitate de învățământ recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost imediat înainte de această vizită un rezident al celuilalt stat contractant va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerațiile obținute pentru predare sau cercetare, pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în scopul de a preda sau de a cerceta.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea în legătură cu care veniturile sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul constituit din proprietăți imobiliare la care se face referire în art. 6, deținut de un rezident al unui stat contractant și care este situat în celălalt stat contractant, poate fi impus în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatate de o întreprindere a unui stat contractant în trafic internațional și de proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave sunt impozabile numai în acest stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile

numai în acest stat.

ARTICOLUL 25 Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impozitate în Estonia, România va acorda:

- a) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Estonia;
- b) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Estonia.

Totuși, această deducere nu va depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Estonia.

2. În cazul Estoniei, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) când un rezident al Estoniei realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prezenta convenție, pot fi impozitate în România, în afara cazului în care în legislația sa internă se prevede un tratament mai favorabil, Estonia va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși, această deducere nu va depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital în Estonia, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România;

b) în sensul subparagrafului a), când o societate care este rezidentă a Estoniei primește un dividend de la o societate care este rezidentă a României în care deține cel puțin 10% din acțiunile sale având drepturi depline de vot, impozitul plătit în România va include nu numai impozitul plătit pe dividend, ci și partea aferentă impozitului plătit pe profiturile companiei din care a fost plătit dividendul.

ARTICOLUL 26 Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită ori mai împovărătoare decât impozitarea și obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11, paragrafului 6 al art. 12 ori paragrafului 6 al art. 13, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași

condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul ori de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică, independent de prevederile art. 2, impozitelor de orice fel și de orice natură.

ARTICOLUL 27 Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28 Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:
- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
 - b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
 - c) se a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial, profesional sau un procedeu comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne, necesare intrării sale în vigoare. Prevederile prezentei convenții vor începe să producă efecte:

a) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

b) în cazul Estoniei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția pe căi diplomatice, prin remiterea unei note de denunțare scrise cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în cazul Estoniei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și impozite pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, am semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 23 octombrie 2003, în două exemplare originale în limbile română, estoniană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.